

отъ своитѣ учители, Кирилла и Меѳодіа, преводатъ на Евангеліето, псалтиратъ и на другитѣ книги. Една рукописна Българска легенда нарича своитѣ учители, Кирилла и Меѳодіа, »Български Книжници«, и приказва, какво тѣ, като изнамѣрили азбуката отишли въ Българіята да трасятъ учены Българе, за да ся трудятъ заедно съ нихъ да преведатъ священното писаніе. Съ това намѣреніе тѣ отишли въ градъ Пресна (Justiniana prima), който былъ тогава столицина Българска, и сетне ся нарече Охрида. Тамо ся соединиха съ нихъ петина учени (на Грецкіатъ языкъ, какъ треба да ся разумѣ) Българе по име: Наумъ, Климъ, Савва, Ангеларій и Еразнь. Съ помощта на тѣя Българе, они превели священното писаніе, но коя причина народатъ още и до сега почита памятьта на тѣя мѣжи, и ги нарича »Български Книжници«. Едному отъ нихъ, Науму, е посвященъ и манастиръ, когото има и до сега 50 версти (10 часове) отъ Охрида при езеро что носи истото име и ся назоваваше въ старо време Лихнидонъ.

Като пріяха Българетѣ священното крашеніе, Кирилъ и Меѳодій отишли въ 863 лѣто въ Моравія, и тамъ проповѣдуваха слово Божіе; тамъ Меѳодій бѣ поставленъ